

KÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD VÁROSI ÉS RAJONI BIZOTTSÁGA,
A VÁROSI ÉS RAJONI NEPTANÁCS LAPJA

XXIII. évfolyam, 6870 szám | Vasárnap, 1967. április 16. | 4 oldal, 25 bani

NAGYOBB FIGYELMET

az öntözéses termesztésre

Pártunk és kormányunk nagy figyelmet fordít a mezőgazdasági termelés növelésére. Több határozatban konkrét intézkedést jelölnek meg a hektárhozám növelése érdekében. Ehhez nagyban hozzájárul a kémizálás és az öntözés, melyhez a termelők nagy segítséget kapnak szocialista államunktól. A buzsáki mezőgazdasági termelőszövetkezetben járva főleg az öntözés felől érdeklődtünk. Megtudtuk, hogy itt kedvező feltételek rendelkeznek, mivel egy bővíző csatorna vonul végig területükön. A felsőbb szervek irányítására a vezetőtanács intézkedett nagyobb földterület öntözéséről. Vízvezeték csatornát építettek és öntöző berendezést szereltek be. Noha az öntöző berendezések kielégítően működtek, tavaly nem érték el a kívánt eredményt. Epedig miért?

Néhány észrevétel a buzsáki öntöző munkájáról

Egyre nagyobb hektárhozám elérésében. Lev főleg a kukorica termelésénél hektáronként mintegy 300 kiló veszteséggel zárták az évet. Ottjártunkkor Crisan Sinesie agrártermelő kedvesen nyilatkozott az idei öntözést illetően. Ebben az évben 92 hektáron öntöztek. Ebből 33 hektár kukorica, 26 hektár lucerna és 33 hektár kertet. Talán a múlt évek tapasztalataiból, most jobban szervezik meg a munkát. Részben már elvégezték a távsgáru (kukoricának használt) és a közpsugáru (lucernának alkalmazott) öntöző berendezés ellenőrzését és javítását. Azért mondjuk, hogy részben, mert bizonyos cserealkatrészek még mindig hiányoznak. Noha az általában nem akadályozza a termelést, mert a berendezések „rendesen” működnek, mégsem bízhatók és az a kamrában idején igazolódik be. Félő, hogy az aggregátok akkor mondanak csúszót a vezetőtanács figyelmébe ajánljuk, hogy mielőbb intézkedjen a hiányzó alkatrészek beszerzéséről, nehogy a legégetőbb időszakban álljon be üzemzavar. Hiba a szövetkezet vezetőtanácsa

és a szakemberek részéről, hogy nem intézkedtek a vízvezető csatornák rendbehozásáról. Téves elgondolás az, hogy csak közvetlenül az öntözés előtti napokban kezdnek ehhez a teendőhöz, azzal az indokkal, hogy a csatornák oldalai még beomolhatnak. Tény, hogy tavaly háromszor végeztek csatorna javítási munkát, de hogy miért, erre nehéz feleletet kapni. Megállapításunk szerint azért, mert mindannyiszor felületesen intézték el ezt a feladatot. Helyes volna, ha a pártszervezet irányításával a szövetkezet vezetőtanácsa mielőbb gondoskodik a csatornák ellenőrzéséről és kijavításáról, hogy amikor arra szükség lesz, ne legyen fennakadás. Ugyeljenek a munka minőségére és akkor az év folyamán nem lesz baj. A vezetőtanács figyelmébe ajánljuk még azt is, hogy az öntözött területi kukoricaföldön növelje a növény-sűrűséget (a sűrűséget tévesen ugyanolyan arányban állapították meg, mint az öntözetlen területen), mivel itt — tekintettel a feljavitott talaj, illetve az elegendő vízmennyiség adagolására — biztosítva van a növény normális fejlődése, miáltal nagyobb termés érhető el. Ehhez azonban önfeláldozó és kitartó munka szükséges mind a vezetőtanács, mind a szövetkezet tagjai részéről.

Többet irhatnánk a 33 hektáros öntözési kertesetről, ahonnan nagy pénzbevétel várna. Ez a termelési ág négy fekvő motorral és ugyanannyi szivattyúval rendelkezik. Hiba itt is akadt. A vezetőtanács bizonyos mértékben figyelmen kívül hagyta a kerteseti motorok kijavítását, azzal indokolván, hogy a mechanikai műhely dolgozói „fontosabb” teendői akadnak, és pedig a tehergépkocsik javítása — noha ezeket egy központosított műhelyben kellene végezni. A motorok alaposabb felülvizsgálásához csupán az elmúlt hetekben kezdtek. Ez hátrányt je-

lent a primör árak előállításában, ami veszteséget okoz a szövetkezetnek. Hiba az is, hogy az IGRA vállalat késve adta át az általa furrott kutat, ami a palánta nevelésben akadályozta a zökömenmentes öntözést. Hasonló esetben az IGRA vállalat vezetősége tegyen meg mindent, hogy elegendő munkát és eszközt biztosítson az építkezésekhez. Az idő rohamosan halad, de még nincs késő a hibák felszámolására. Eppen ezért a buzsáki mezőgazdasági termelőszövetkezet vezetőtanácsának intézkednie kell, hogy más évektől eltérően jó körülmények között bonyolítsák le az öntözést. Mindenekelőtt gondoskodjanak az aggregátok kitűnő működéséről, valamint a csatornák karbantartásáról. Elegendő vízzel, jó karban lévő aggregáttal és kiképzett dolgozókkal ez meg is valósítható. Csak törődni kell a kérdéssel. A legalkalmasabb időben öntözzenek és akkor az eredmény sem marad el: jó termés takaríthatnak be. Ehhez sok sikert kívánunk.

HUMÁ MIHALY

Április 17-én, hétfőn 10 óra körül rádió- és televízió-állomásaink közvetítik a Todor Zsivkov elvtárs, a Bolgár KP

KB első titkára, Bulgária Minisztertanácsa elnöke vezette bolgár párt- és kormányküldöttség megérkezését a fővárosba.

Elektrotechnikai iparunk a fejlődés útján

A román elektrotechnikai ipar egyik legújabb nagy jelentőségű teljesítménye a 900 kilowattos villamosmotor, amelyet most szerelnek a craiovai Electroputere üzemben. Ezt a hazánkban gyártott eddigi legnagyobb villamosmotort a craiovai üzemben sorozatban gyártott 6580 lóerős villamosmozdony számára állítják elő. Ígyképpen a gördülőanyag-gyártás új ágát teremtetjük meg, amely igen nagy fontosságu a vasúti közlekedés korszerűsítése szempontjából. E villamosmotor gyártása teljesen új technológia alapján történik, amelyet méltán tekinthetünk a villamosgépgyártási világtechnika egyik újdonságának. Ennek lényege az, hogy a forgó rész acélbronzcsatlévegbronzokkal helyettesítik, s

Előirányzat szerint a következő években az elektrotechnikai ipari termelés gyorsabb ütemben fog fejlődni, mint más iparágak termelése. Az iparágat differenciáltan, a mennyiségi és minőségi lemaradás arányában fejlesztik, s 1970-re 1965-höz viszonyítva körülbelül két és félszeresen kívánják növelni az összes termelését. Az ötéves terv során több, mint 400 gyártmányt és gyártmánycsaládot kezdnek gyártani, illetve korszerűsíteni, ami összesen több, mint 2000 új terméket jelent. Ebből csupán 27 gyártmánycsalád készül idegen szabványok alapján. A termelőkapacitások fejlesztésével és korszerűsítésével párhuzamosan új objektumokat építenek és adnak át rendeltetésének. Nemzetgazdasági szempontból nagy jelentőségű a bucaresti autokarizálótelep

JELEN ÉS TÁVLATOK

A resciai villamosgépgyártó üzem munkásainak, mérnökeinek és technikusainak nagy örömet okozott az, hogy az első 12 megawattos turbina — amelyet teljes egészében saját tervek alapján állítottak elő — sikeresen kiállta az összes próbákat. Ugyanitt befejezés előtt áll az 50 megawattos turbina is, amely új perspektivákat nyit a jelenlegi ötéves tervben építendő erőművek felszerelésére. Am a resciaiak még nagyobb eredményre törekzenek. Nagyban folyik a 178 megawattos turbinák, valamint más energetikai berendezések gyártásának előkészítése a vaskapui hidroenergetikai rendszer számára. Az eredmények körképét még kiegészíthetjük az erős áramu technika terén elért eredményekkel, az automatizálási berendezések és felszerelések, rádió-elektrotechnikai és

távközlési készülékek és felszerelések stb. gyártásával. A román elektrotechnikai ipar egyik legújabb nagy jelentőségű teljesítménye a 900 kilowattos villamosmotor, amelyet most szerelnek a craiovai Electroputere üzemben. Ezt a hazánkban gyártott eddigi legnagyobb villamosmotort a craiovai üzemben sorozatban gyártott 6580 lóerős villamosmozdony számára állítják elő. Ígyképpen a gördülőanyag-gyártás új ágát teremtetjük meg, amely igen nagy fontosságu a vasúti közlekedés korszerűsítése szempontjából. E villamosmotor gyártása teljesen új technológia alapján történik, amelyet méltán tekinthetünk a villamosgépgyártási világtechnika egyik újdonságának. Ennek lényege az, hogy a forgó rész acélbronzcsatlévegbronzokkal helyettesítik, s

gyár, amely már az első felében megkezdte a termelést, a most épülő pitești-i mikromotorgyár, a Iasi tartományi képcsigagyár, a bucaresti ipari elektronika üzem, egy készülék- és felszerelési gyár. Nem érdektelen megemlíteni a méretek szempontjából, hogy az új ötéves tervben több mint négy milliárd lejtr ruházhat be az elektrotechnikai ipar céljaira; ez az összeg kétszeresen meghaladja az ország elektrotechnikai vállalatainak rendelkezésére álló állóeszközök értékét. Az új vállalatokban többek között mikromotorokat, nagy teljesítményű transzformátorokat és generátorokat, új típusú kisfeszültségű készülékeket, gépjármű-villamos felszerelést, új rádió-elektronikai és energetikai elemeket, új szigetelőanyagokat, mágneses anyagokat, elektrokerámiai cikkeket, kábeleket és huzalokat stb. állítanak elő.

Az elektrotechnikai tudományos kutatók jelenleg az elektrotechnika legidősebb, hazánkban ipari vonatkozásban még nem jelentkező problémáit tanulmányozzák. Ezek közé tartozik a rendkívül intenzív mágneses terek, plazma és magneto-hidrodinamikai generátorok előállítás, az intenzív fényforrások technológiája, a nukleáris technika, valamint a roncsolásmentes anyagvizsgálati módszerek széles körű alkalmazása.

MIRCEA IONESCU

A Román Kommunista Párt küldöttsége és a Marokkói Kommunista Párt küldöttsége befejezte megbeszélését

Szombat reggel az RKP KB székházában folytatva megbeszélését a Román Kommunista Párt küldöttsége és a Marokkói Kommunista Párt küldöttsége.

A Román Kommunista Párt Központi Bizottságának részéről részt vettek a következő elvtársak: Nicolae Ceausescu, az RKP KB főtitkára, Gheorghe Rădulescu, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának póttagja, a KB titkára, Mihai Dălea, az RKP KB titkára, Ghizela Vass, az RKP KB tagja és Constantin Vasiliu, az RKP KB helyettes osztályvezetője.

A Marokkói Kommunista Párt Központi Bizottságának részéről részt vettek a következő elvtársak: Ali Yata, a Marokkói Kommunista Párt KB főtitkára és Abdallah Layachi, a Marokkói Kommunista Párt KB Politikájának tagja, a KB titkára.

A megbeszélések elvtársi légkörben, a meleg barátság szellemében folyt le.

A két küldöttség elhatározta, hogy eszmecseréjéről közleményt ad ki.

Nicolae Ceausescu elvtárs RKP KB főtitkára szombati társi ebédet adott a Marokkói Kommunista Párt küldöttséget.

Részt vettek a következő elvtársak: Chivu Stoica, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Ali Elnökségének tagja, az Ali Elnökség elnöke, Alexandru Drăghici, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Ali Elnökségének tagja, a KB titkára, Alexandru Birău, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Ali Elnökségének tagja, a Minisztertanács elnöke, Ilie Verdet, az RK Végrehajtó Bizottságának és Ali Elnökségének tagja, a Minisztertanács első alelnöke, Mihály, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának póttagja, a KI kára, Mihai Dălea, az RKI titkára, Virgil Trofin, az RKI titkára, Ghizela Vass, az RKI osztályvezetője és Constantin Vasiliu, az RKP KB helyettes osztályvezetője.

Chivu Stoica elvtárs Iránba látogat

Tekintettel a Románia és Irán között kiépült baráti és szíves kapcsolatokra, Ocsászári Felsége Aryamehr sahinsah meghívására Chivu Stoica, Románia Szocialista

Köztársaság Államtanácsának elnöke, feleségével együtt, ez év június 13 és 19 között hivatalos látogatást tesz Iránban.

Hazaérkezett Gheorghe Rădulescu a Minisztertanács alelnöke

Szombaton hazaérkezett Genfből Gheorghe Rădulescu, a Minisztertanács alelnöke, aki Románia küldöttségét vezette az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának 22. jubileumi ülésén.

A Bánesa repülőtérén jelen volt Fazekas János, a Minisztertanács

alelnöke, Cornelius Mănescu ügyminiszter és más hivatalos személyek.

Jelen volt még Wilhelm Diller, Svájc bucaresti ideiglenes követe.

(Agerpres)

A Komszomol küldöttségének látogatása tartományunkban

A Komszomol küldöttsége, amely élén Szergej Pavlovval, a Komszomol KB első titkárával a KISZ KB meghívására országunkban tartózkodik, pénteken ellátogatott a segarceai (Olténia tartomány) állami gazdaságba. A küldöttség tagjai megbeszélést folytattak a gazdaság vezetőségével, a KISZ-szervezet képviselőivel, majd baráti találkón vettek részt a községbeli fia-

talokkal. A küldöttség ugyanakkor megtekintette a vaskapui vízierőműtelepet is.

A vendégek szombat reggel beszélgettek Vasile Dăjuc elvtárs, a Bănit tartományi néptanács végrehajtó bizottságának elnöki majd felkeresték a rekási (Ter vári rajon) mezőgazdasági termelőszövetkezetet. Délután találkoztak a Temesvári Egyetem hallgatói és professzorai.

Szépségiháza persze még van nek a felhívásnak. Az első tal az, hogy apró, alig látható betűkkel írtak tenyérnyi papírlapra, így könnyen elkerüli a figyelmünk Nem is csodáljuk, ha nagyon sokan nem is szerették a domást eről. De betartja-e a sügigazgatóság az ígéretét?

Jitaru Doina pénztárosnőnk ránk felvilágosított.

Sajnos, nem tudjuk minde kielégíteni az utasok kérését. E hék megvannak az objektív okok. A 204-es gyors diagramm például már eleve gyors kapu, hogy képtelenek vagyunk nyom követni, milyen jegeket adtak a többi állomáson. Teljes mértékben megvalósítható lenne az igen kés kielégítése a 202-es gyorson, természetesen itt is függ ez az igény mennyiségétől.

Megtekintettünk néhány diarammot. Valamennyin feltűntek a fülkék dohányzó, illetve nem dohányzó jellegét. Kár, hogy vasut vezérgazgatósága nem gondoskodik róla, hogy jobb szervezettel az igények alaposabb tanulmányozását.

— Kérjük az utazóközönséget, hogy a fentartott helyekkel közlekedő vonatokra igényeljen jegyeket

— Erdekes jelenségek tartom — mondja Pavel elvtárs —, hogy március 15-ike után a napi kávéfogyasztás jelentősen növekedett üzletünkben. Annakelölte 1800 adagot adtunk el reggeltől estig, most meg átlagban 2400 adag fogy...

— Nem kellems — mondja —, de kénytelen voltam megszokni. Minden esetre örülök, ha vége van a munkának és kint az utcán mélyet szippanthatok a friss levegőből.

A városi néptanács iktatójának helyiségében szintén ott látható a felirat: „Dohányozni tilos!”

— Mióta került ide ez a tábla? — kérdezzük Stana Ecaterina tisztviselőtől.

— Néhány hete. Eleinte bizony előfordult, hogy egyik-másik ügyfelünk zavartalanul rágyújtott, de mi nem hagytuk magunkat. Szóltunk, hogy oltsa el a cigarettáját, vagy fáradjon ki a folyosóra dohányozni. Megérté a fáradságot!

Az Alimenta Helyi Kereskedelmi Szervezet 130-as egységében, ott, ahol a finom kávét főzik, március 15-én reggel szintén megjelentek a táblácskák az asztalokon. Kezdetben kétőt a nagy dohányosok „eltüntettek” belőlük, de a vállalat vezetősége másnapra pótolta őket. S lám, ma már észbe sem jut senkinek rágyújtania...

— Erdekes jelenségek tartom — mondja Pavel elvtárs —, hogy március 15-ike után a napi kávéfogyasztás jelentősen növekedett üzletünkben. Annakelölte 1800 adagot adtunk el reggeltől estig, most meg átlagban 2400 adag fogy...

— Nem vezet-e ez a fogyasztás csökkenéséhez? — kérdezzük, hiszen magunk is meggyőződünk arról, hogy a délelőtti folyamán egy-egy cukrászdának alig akad látogatója.

— Hogy őszinte legyek, igen. De itt nem csupán gazdasági szempontokról van szó...

Tóth Rózsikát, a Crisan utca sáfkán lévő Cafe-bár kiszolgálónőjét kérdezzük, mit szól a lokál állandó füstfellegéhez?

— Nem vezet-e ez a fogyasztás csökkenéséhez? — kérdezzük, hiszen magunk is meggyőződünk arról, hogy a délelőtti folyamán egy-egy cukrászdának alig akad látogatója.

— Hogy őszinte legyek, igen. De itt nem csupán gazdasági szempontokról van szó...

Tóth Rózsikát, a Crisan utca sáfkán lévő Cafe-bár kiszolgálónőjét kérdezzük, mit szól a lokál állandó füstfellegéhez?

— Nem vezet-e ez a fogyasztás csökkenéséhez? — kérdezzük, hiszen magunk is meggyőződünk arról, hogy a délelőtti folyamán egy-egy cukrászdának alig akad látogatója.

— Hogy őszinte legyek, igen. De itt nem csupán gazdasági szempontokról van szó...

Tóth Rózsikát, a Crisan utca sáfkán lévő Cafe-bár kiszolgálónőjét kérdezzük, mit szól a lokál állandó füstfellegéhez?

— Nem vezet-e ez a fogyasztás csökkenéséhez? — kérdezzük, hiszen magunk is meggyőződünk arról, hogy a délelőtti folyamán egy-egy cukrászdának alig akad látogatója.

— Hogy őszinte legyek, igen. De itt nem csupán gazdasági szempontokról van szó...

„Egy kis cigarettá, valódi finom...”

TÁRSADALMI ANKÉT

E sorok írói nem akarnak vizet prédikálni. Egyelőre még maguk is elcsúsznak munka közben, vagy feketéjük után a megszokott cigarettát... Pedig... Pedig tudják, hogy ártalmas. De hisz éppen erről van szó. A dohányosok kilencven százaléka meg van éröl győződve, mégis nap mint nap benyit abba a kis boltba, melyben beszerzi napi élvezetikk-adagját. Valami mégis megindult. A Scinteia egyik, néhány hónapja megjelent ankétja olyan visszhangot váltott ki, amely országos méretű és jelentőségű akcióvá terebélyesedett. A mi városunkat sem hagyta nyomon nélkül...

„Annyit szívok, amennyi jól esik”

A szerkesztőségéből indulunk utnak, hogy szóbaálljunk dohányosokkal és nemdohányosokkal, munkásokkal, értelmiségiekkel és olvasóink számára lemérjük, mi történt városunkban a cigarettafogyasztás terén az utóbbi hónapok folyamán.

Középkorú férfi kér tüzet a Köztársaság uton. Elnézést kérünk a zavarásért és megköszönjük:

— Bizonyára nagy dohányos, ha az utcán is rágyújt.

— Mi közük hozzá? Ezért nem tehetnek az újságba. Annyit szívok, amennyi jól esik!

Első beszédértünk nem valami kedvesen fogadtak. Ugyászólván nem is akart szóba állni velünk. Nem is arról van szó, hogy akár a legkisebb kihágást követte volna el a társadalmi együttélés szabályai ellen. Mégis meggondolkoztunk, hogy az utcán, tavasszal, rügyező fák alatt, amikor végre kijutunk a friss levegőre, hogy új mondjuk „magunk alatt vágjuk el az ágat”.

Nem, nem kivételről van szó. Kedvelt kis hely a Néptanács épülete mögött húzódó park tere, ahol a nap minden szakában találunk sakkozókat, römizőket, kedélyesen beszélgető embereket. És lám, itt is gomolyog a füst egyik-másik asztal fölött. Látogatásunkkor a römizők asztalánál egytelenny embert sem találunk, akinek a szájában ne lett volna cigarettá...

A Marospart sétányán, a támlás székek egyikén idős férfi élvezi a napsütést.

— Visosvski János nyugdíjas vagyok — hangzik el a kölcsönös bemutatkozásor.

A cigarettáról faggatjuk.

— Soha nem dohányoztam. Fia-tal koromban sem találtam benne semmit. Nekem sem tetszik, ha azért helyiségben dohányoznak. Különben nem itélem el a dohányosokat. Cigarettáznak, ha szeretik...

Két diákrúhás fiu ül a csendesen folydogáló víz szélén. Előttük könyvek, füzetek. Tanulnak. Az egyik nyitott könyvön gyufa és

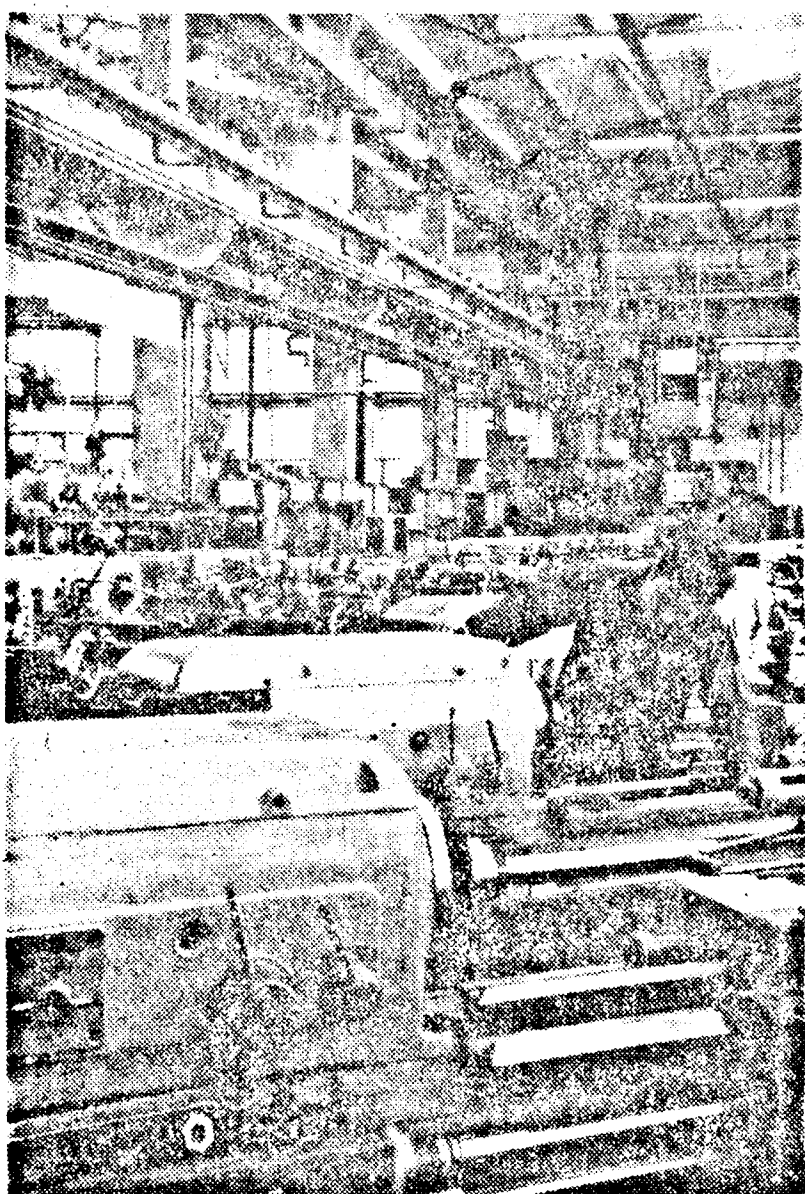
gyufa és

gyufa és

gyufa és

gyufa és

gyufa és

Újabb esztergápadokat szerelnek a Szerszámgépgyárban.

dohányzó, illetve nemdohányzó kéké”.

Néhány hónappal ezelőtt csak az utazóközönség kérése volt, s lám örömmel mondhatjuk, hogy a kérés megvalósult. A felvást az állomás pénztáraitnak lakain találtuk ott, ahol a fel említtet vonatokra adnak jegyek.

Szépségiháza persze még van nek a felhívásnak. Az első tal az, hogy apró, alig látható betűkkel írtak tenyérnyi papírlapra, így könnyen elkerüli a figyelmünk Nem is csodáljuk, ha nagyon sokan nem is szerették a domást eről. De betartja-e a sügigazgatóság az ígéretét?

Jitaru Doina pénztárosnőnk ránk felvilágosított.

Sajnos, nem tudjuk minde kielégíteni az utasok kérését. E hék megvannak az objektív okok. A 204-es gyors diagramm például már eleve gyors kapu, hogy képtelenek vagyunk nyom követni, milyen jegeket adtak a többi állomáson. Teljes mértékben megvalósítható lenne az igen kés kielégítése a 202-es gyorson, természetesen itt is függ ez az igény mennyiségétől.

Megtekintettünk néhány diarammot. Valamennyin feltűntek a fülkék dohányzó, illetve nem dohányzó jellegét. Kár, hogy vasut vezérgazgatósága nem gondoskodik róla, hogy jobb szervezettel az igények alaposabb tanulmányozását.

— Kérjük az utazóközönséget, hogy a fentartott helyekkel közlekedő vonatokra igényeljen jegyeket

— Erdekes jelenségek tartom — mondja Pavel elvtárs —, hogy március 15-ike után a napi kávéfogyasztás jelentősen növekedett üzletünkben. Annakelölte 1800 adagot adtunk el reggeltől estig, most meg átlagban 2400 adag fogy...

— Nem kellems — mondja —, de kénytelen voltam megszokni. Minden esetre örülök, ha vége van a munkának és kint az utcán mélyet szippanthatok a friss levegőből.

A városi néptanács iktatójának helyiségében szintén ott látható a felirat: „Dohányozni tilos!”

— Mióta került ide ez a tábla? — kérdezzük Stana Ecaterina tisztviselőtől.

— Néhány hete. Eleinte bizony előfordult, hogy egyik-másik ügyfelünk zavartalanul rágyújtott, de mi nem hagytuk magunkat. Szóltunk, hogy oltsa el a cigarettáját, vagy fáradjon ki a folyosóra dohányozni. Megérté a fáradságot!

Az Alimenta Helyi Kereskedelmi Szervezet 130-as egységében, ott, ahol a finom kávét főzik, március 15-én reggel szintén megjelentek a táblácskák az asztalokon. Kezdetben kétőt a nagy dohányosok „eltüntettek” belőlük, de a vállalat vezetősége másnapra pótolta őket. S lám, ma már észbe sem jut senkinek rágyújtania...

— Erdekes jelenségek tartom — mondja Pavel elvtárs —, hogy március 15-ike után a napi kávéfogyasztás jelentősen növekedett üzletünkben. Annakelölte 1800 adagot adtunk el reggeltől estig, most meg átlagban 2400 adag fogy...

— Nem vezet-e ez a fogyasztás csökkenéséhez? — kérdezzük, hiszen magunk is meggyőződünk arról, hogy a délelőtti folyamán egy-egy cukrászdának alig akad látogatója.

— Hogy őszinte legyek, igen. De itt nem csupán gazdasági szempontokról van szó...

Egy kis cigarettá, valódi finom...

(Folytatás az első oldalról)

nyozásával megteremtse annak
körülményeit, hogy a papírforgal-
mában valószínűleg váljék
közvetítővé a dohány és a
hasznos kezdeményezést ki-
vezető között.

„Pipaszó” mellett

Elkerestünk egy munkaközössé-
get. Az aradi Butorgyár egyik
ahelyiségében beszélgettünk né-
gyezettel. Nem mondtuk
előre, hogy miről lesz szó. A
vélemény, hogy úgy mondjuk,
szűk volt. A legtöbb beszédár-
tás cigarettával a kézben tele-
mellékelt a beszélgetés.

— Mi a véleménye Önnek a do-
hányról?
— Jónak Ratu Pavel. az egyes
előkészítő részleg munkása
azt.

— Valamikor nyolcvan-száz ci-
garettát is elszívhat naponta. Most
kevesebbet fogyasztok. Van-
napok, amikor egy csomaggal
kevesebb, de az is megtörténik, hogy
három napig is elég egy pak-
ket. Ahol, ahol tudják, jelle-
ző fogva nem lehet dohányozni.
Dumitru Dumitru mester is el-
jár a maga napi csomagját.

— Mikor szokott rá?
— Még a hadseregben.
— Mi a véleménye, van káros
hatása?

— Képtelenség lenne azt állita-
ni, hogy egészséges. En egylet-
re feloldódást talál benne. Fő-
képp ott, ahol szabad időm-
re. Tudják, sokat olvasok. Olyan-
kor, amikor olvasok, olyan-
kor, amikor dolgozom, olyan-
kor, amikor pihenek.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Rossz szokás — mondja Bu-
torgyár vezetője. — En is
szoktam már hagyni, de hát
az nagy akaraterő kell. Eddig
még nem sikerült.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

— Tíz-tizenöt cigarettát fogyaszt
naponta — felel kérdéseinkre Har-
tin Rudolf brigádosa. — Egyelő-
re még nem szándékozom abba-
hagyni.

hagyni. Egyébként a feleségem is
dohányzik.
— Mit mondhatnék? — kezdi
Kovács János mester. — Szeretem
a cigarettát, jól érzem magam, ha
rágyujtok...
Persze nem mindenkit zavar
a cigarettafüst. Kászonyi Lujza tiszt-
viselőnk bevallása szerint, annyira
megszokta a füstöt, hogy „otthon
szinte hiányzik” neki a
dohány szaga. Természetes, hogy
a megszokás még nem csökkenti a
cigarettafüst ártalmát, főként azok
számára, akik, mint Kászonyi Luj-
za is, nem élnek vele!

Szóba álltunk kollégánkkal is,
aki arra kéri bennünket, hogy a
névét mellőzzük a cikkben. Több,
mint két évtizede szokott rá erre
a szenvedélyre, s véleménye szerint
a cigaretták számára „szükséges
rossz”. Azt is megtudtuk, hogy a
családban ő az egyedüli, aki hó-
dol e szokásnak.

Mit mondhatnánk még? Emlé-
keztünk csak, mit írt a Scintia:
„Dohányzik? Az őn dolga, de ne
mérgezz bennünket is”. A tanul-
ság magától adódik.

Aradtól Konstancáig

A 45. számú dohányárubolt for-
galmát figyeljük. Perceként nyil-
lik az ajtó, jönnek-mennek az em-
berek. Az üzlet napi átlagforgal-
ma körülbelül kétezer lej, melyből
a dohány részaránya ezeröttszáz
lej.

— Csökkent a forgalom az utó-
bbi időben? — tesszük fel a kérdést
Nagy Anna elárúsnőnek.

— Egy csépet sem — kapjuk a
választ.

Elindulunk az ipari cikkeket árú-
sító Helvi Kereskedelmi Szervezet
központi székhelyé felé, hogy vá-
rosi viszonylatban győződjünk
meg a hallottakról. Az irodában itt
is... Tilos a dohányzás! — felirat
fogad. Ciontea Eugen áruszakértő-
től kapunk felvilágosítást.

— Ugy hallottuk, nem csökkent

a cigarettafogyasztás. Mit tudna
Ön mondani erről?

— Az információjuk téves. Epp
a napokban készítettem erről egy
kimutatást magamnak, nézzék: Má-
rásesti cigarettából 5 900 000 da-
rabbal, szűrős és szűrő nélküli
Carpattól pedig négy millióval
igényelték kevesebbet az év első
negyedében az előző esztendő utol-
só negyedéhez viszonyítva, hogy a
többi kedvelt cigarettafajtáról ne
is beszéljünk...

Kedves olvasók! Képzeli-e el
egy utazást Arad és Konstancia kö-
zött olyan drótközpályán, mely-
nek vezeték... csupa cigarettát. Ha
ugyanis a fent említett el nem a-
dott szivarkákat egymás mögé he-
lyeznénk, többé-kevésbé elegendő
lenne a fenti távra. Mégis történt
tehát valami!!!

Befejezésül egy orvos véleménye:

— Ismeretes a cigaretták káros
hatása — mondotta dr. Rózsa An-
ta, törvényszéki orvosszakértő. —
Elsősorban persze a nikotinnal van
szó, mely kivonatban mérgeket ne-
vezhetők, de nem szabad elfeled-
kezni az égés következtében ke-
letkező kátránytermékek káros
hatásáról sem. Az utóbbi időben a
közvélemény is egyre többen hall
a cigaretták és a rák kapcsolatáról.

A leszokásról is el kell monda-
nunk, hogy vannak bizonyos pszí-
chológiai vonatkozások. Nem csak
arról van szó, hogy a szervezet
megszokja a mérget, hanem arról
is, hogy bizonyos reflexek ala-
kulnak ki, amelyekből szintén ne-
hez megszabadulni.

— Még egy kérdés:
— Ön cigarettázik?

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

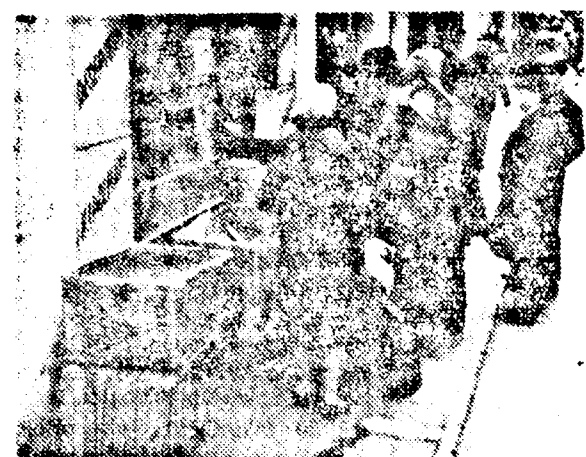
Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Szeretnénk, ha ezt mi is és vála-
mennyi olvasó elmondhatná ma-
gáról...

— Nem, sohasem dohányoztam.

Nyitott szemmel

Elelmiszercikkék a „flaszteron”. (Féltételünk a
Cernei utcában készült).

Megtalálta

Böhm László. Má-
rásesti utca 26 szám alatti
lakos kedden be-
szárolta pénztárcáját. Nem
volt benne biztos, hogy
hol hagyta. Többet ja-
vasolták, keresse fel a-
hol vásárolt. Így jutott
el a Takács Pál vezet-
te 114. számú Alimen-
tara üzletbe, ahol mi-
kor az elárúsnő meg-
látta, mosolyogva nyu-
jtotta feléje elhagyott
pénztárcáját. Nagy
Margit elárúsnő be-
csülből jelesre vis-
zázott. Ezt juttatta ki-
fejezésre köszönő le-
velemben Böhm László.

Orvtámadás

Színhely: az iratosi
labdarugó pálya. Idő-
pont: április 9. vasár-
nap délután. Az Iratos
— Alunis mérkőzés 70.
percében 1:0-lás hazai
vezetéstől Rasca Iosif
játékvezetőnek „volt
bátorsága” büntetőt
ítélni a vendégcsapat
javarára. Hosszas hiza-
vára, lökdösődés, fe-
nyvetőzés és... 1:1 ut-
án — folytatódott a
játék. A mérkőzés ut-
olsó Szász István, irat-
osi játékos, orvul. há-
tultól ütött, rugni kez-
de a játékvezetőt. A
„jó példán” febuldu-
la a nézők is betódul-
tak a pályára és a tár-
sa segítségére siető Lu-
ca partizlított is „ki-
ütötték”.

Kérdés: 1. Miért en-
gedélyezik az iratosi
sportvezetők szesz-
italok árusítását a
sporttelepen? 2. A
szeszital „felkelkesüli”
nézőknek megérte-e a
kis „buli”, hogy fel-
függessék a pályát?
3. Szász István ökölví-
vói képzettségét miért
a labdarugó pályán ka-
matoztatja? 4. Mit szol-
mind ezekhez a rajoni
labdarugó szövetség fe-
gyelmi bizottsága?

Szász István labda-
rugó az első menetben
kiütéssel győzött Rasca
játékvezető ellen. Re-
méljük, ezzel önmagát
is kiütötte — sportéle-
téből. A második
menetben pedig Né-
p-törvényeséink „ki-
ütésére” számíthat. Ha-
marosan sor kerül rá.
Es ez nem lesz orvta-
madás.

Kérdezzük meg a vendéget is

— Tetszik ez a haj-
viselet?
— Elégedett a mun-
kánkkal?
— Milyen változ-
tást szeretne?

Ilyen és hasonló kér-
dés hangzott el a
ma délelőtti 10 órai
kezdett rendezett fod-
rász-vendég találkozá-
son, amelyet a Higiena
1. számú egységében
tartottak meg. A véle-
ménykutatás ilyen for-
mája előreláthatólag
nagy számú érdeklődő
vontatja a találkozó-
ra. És ez természetes
is, hiszen minden nő,
legyen az dolgozó,
vagy háziasszony, sze-
ret meggyőző külsővel
megjelenni. Örül, ha
környezete dícséri szép
frizuráját.

Megkerült... a tolvaj is

Április 13-án Sferla
Aurel varongvári dolgo-
zó, amikor kilépett a
gyár kapuján, megle-
petten vette észre, hogy
eltűnt az 1 BT 1411-es
rendszámot viselő Car-
pati robogója. Persze
a motortűt nem tűn-
nek el csak úgy maguk-
tól. Egy fiatalember-
nek, Sirbu Iustin-Mir-
ceanak „tetszett meg”,
aki ki tudja, hogy ho-
gyan került a Vagón-
gyár elé. Hiszen a Szer-
számpégyárban dolgo-
zik.
A fekete Carpati ro-
bogó azóta megkerült.
Megtalálta a gazdáját.
A tolvaj is megkerült.
O is „meg fogja talál-
ni” a... büntetését.

FILMEK

MURESUL: A rendőrfelügye-
lő. Kiegészítés: A szármata ten-
ger. (10. 14. 16. 18. 20).

STUDIO: Háború előtt (dél-
előtt 11 és 20.30 órakor). Lenin
Lengyelországban (14.30. 16.30.
18.30).

VEAC NOU: San Michele re-
génye (11. 14.15. 16.15. 18.15.
20.15).

IFJUSÁGI: Faust XX. (Ki-
egészítés: Havazik). (11. 16. 18.
20).

VICTORIA: Mondo Cane (10.
14. 17. 20). Vasárnap reggel 9
órákor: A szökevény.

PROGRESUL (Ujrad): A
Notre Dame-i toronyőr (16. 18.
20. Vasárnap 10 és 14 órákor
matiné).

SOLIDARITATEA (Gái): Ta-
más bátya kunyhója (17. 19.30.
Vasárnap 14.30-kor matiné.
Vasárnap 10 órákor: Mátyás tit-
ka.

MIKELAKA: Főváros. Kie-
gészítés: Három férfi. (17. 19. va-
sárnap 15 órákor matiné).

CFR (Grădite): A Nagy Med-
ve fia. Kiegészítés: Párt és ál-
lamvezető látogatása Arges tar-
tonyban (17. 19. vasárnap 15
órákor matiné). Vasárnap dél-
előtt 10 órákor: Johanna táma-
dásban Kiegészítés: A kis kakas
két garasa.

VIDEKI MOZIK MŰSORA:
PECNSKA: Dacia: Butaságom
története.

Victoria: Amerikai egérke.

NAGYIAK: Az életed a ke-
zedben van.

KERTOS: Nagvok és kicsik
és Robin Hood diadala.

VILAGOS: Az éjszaka csend-
jében és A csónakos.

PANKOTA: Hűséges feleség.

VINGA: A Párizs—München
expressz.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-
verseny.

Vezényel: JAN HUGO HUSS.
Közreműködik: TOOS ONDER
DEN WIJNGAARD zongoramű-
vész (Hollandia).

Műsor: Grieg: a-moll zong-
oraverseny; KARL ORFF:
Carmina Burana. Közreműkö-
dik: MARIA COSMA (szoprán),
NICOLAE STAN (tenor), FAR-
KAS SANDOR (bariton) Kolozs-
vár.

Karvezető: PAUL PARADEN-
CO, korrepetitor: STERN MAG-
DA. Közreműködik még a Pio-
nirház gyermekkórusa, vezényel:
BARTL MIHÁLY.

Vasárnap, április 16-án. dél-
előtt 11 órákor ifjúsági hang-

MÚVELŐDÉS

Mózes Huba:

VIRÁGÉNEK

Ki óvatlan,
amit elmond,
a virágok
kihallgatják,
s kifecsegek
a világnak —
kifecsegek,
hogyha tudnák.
De hát szólni,
ember-szóval
hiába is
szeretnénk,
ha mit szólnak.
Virág szóval,
csak afféle
virágéneket.
En magam is
eldudolom,
ha akarod
meg is érted.
Hogyha nem —
virágok nem
mindhiába
fecsegnelek.

AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ

PREMIER ELŐTT

Tavaly ősszel NELU IONESCU személyében igazi, hamisítatlan drámaíró jelentkezett. A szaksajtó egyöntetű elismeréssel üdvözölte alkotását, a NEINCREDERE IN FOISOR című színdarabot. A mű külön érdekessége, hogy nehéz lenne a szokásos műfajok valamelyikébe beskatulyázni. Vonzerejét, az általa kiváltott érdeklődést talán éppen abban kell keresnünk, hogy a darab mintegy felelett áll valamennyi műfajnak, és bármilyen törekvés, hogy mereven a műfaji szabályokhoz mérjük, megfosztanánk a gazdag ideológiai tartalmától. Látványos a szerző a bűnügyi dráma jellegzetes eszközeivel dolgozik. De a gyorsan és fantasztikailag irányított cselekménybonyolításán túl hétköznapi, becsület és emberrel találkoznak, akik mintha véletlenül keveredtek volna a kémhalálzatba. Egy idő után azonban a „főkémet” nem érdekli az előzőekben kibontakozó „értelmi versengés”: rendkívül súlyos tények felismerésére jut el. „En, kizárólag csak én vagyok ura a katasztrófának. Tőlem függ, hogy az emberek közé hajtsam-e vagy sem” — mondja.

A finalban öt győzik le, de lényegében mégis ő kerül ki győztesként. Visszatér az emberiség erkölcsi normáihoz, amelyekhez egy időre hirtelen távol volt.

A szerző mestersen alkalmazza a meglepetést, ezzel tartja fogva a néző figyelmét, de egyben „meglétszti” is. Jobban megértjük a megállapítást, ha arra gondolunk, hogy pályája kezdetén álló íróval van dolgunk. De hangsúlyozzuk: erőteljes tehetségről van szó... aki ügyesen fogalmaz meg elvont eszméket, izgalmas drámai formában, mégpedig az elfogadott formák könnyed túllépésével.

Az aradi Állami Színház Ion Jivan rendezésében hozza színre Nelu Ionescu darabját. A szereposztásból a következő művészek neveit említjük meg: Nicu Mihail, Elena Drăgoi, Ovidiu Grigorescu, Viorica Popescu-Pintilie, Vasile Urganici, Stela Adamovici, Ion Petrache, Ion Ubran, Nicu Antoniu, Stefan Neagrău. A jelmezeket Györfly Éva, a díszleteket Tóth Ferenc tervezte.

Az aradi Állami Színház új premierjének időpontja: csütörtök, április 20. este 8 óra.

DAN LAZĂRESCU

Szeret a klubba

Egyszerű hétköznapi délután. Meghívjuk az olvasót egy rövid kórszerű városunkba. Utunk célja három üzemi klub. Nem, nem jelentett be egyikük sem rendezvényt, előadást, még csak nem is hívtak meg bennünket. Azért csak indulunk el bátran anélkül, hogy a legkisebb mértékben is feszélyezve éreznénk magunkat.

Closca utca, a vasutasok klubja. Kedvező benyomást tesznek a látogatóra a bejárat két oldalán rendezett virágágyások.

Valahonnan zene hallatszik. A szomszédos terem, a könyvtár zárva: itt tehát nincs senki. Ha kilépünk az épületből, az elektromos gitár hangja erősödik. Megvan: a fiatalok az épület hátsó részén, a teraszon tartózkodnak.

— Szeret a klubba jární? — A kérdésre félbe szakad a muzsika.

— Nagyon — feleli ALEXA IOAN, fűtőházi dolgozó — minden szabadidőmet itt töltöm, hogy gyakoroljak.

MARTA GHEORGHE, a Vremuri Noi szövetkezet asztalos műhelyében dolgozik.

— Nálunk sajnos nincs klubélet, nincs kultúrszervezet. Így a vasuta-

sok klubját látogatom. Mindig szívesen jövök ide.

Igy gondolkodik különben OTAVA PETRU és HELL ANTAL, a zenekar másik két tagja is.

Következő „állomásunk” a Gépjármű Üzem klubja. Tyú, de eltelt az idő. Tíz perc múlva tizenkilenc óra. Bizonyára elkéstünk. Ilyenkor már senki sincs a klubban. Vagy talán mégis? Teodorescu Viorica könyvtárosnővel a lépcsőházban találkozunk össze. Beinvitál. A földszinti teremben 30—35 fiatal tartózkodik, zenét hallgatnak.

— Szeret a klubba jární? — HEDEANU NICOLAE, az 1. számú üzemszaktálynál így felel:

— Szeretek táncolni. Mivel itt a próbákban kívül is lehetőség nyílik erre, mindig örömmel keresem fel a klubot.

MILA TEODOR:

— Több, mint egy éve tagja vagyok a táncosportnak. Ha nincs próba, szívesen jövök a folyóiratok között böngészgetni, vagy asztaliteniszezni.

COZAC TEODOR:

— Elektromos gitáron játszom. Minden szabadidőmet itt töltöm, sokat gyakorolunk a zenekar többi tagjaival.

Rafaél: Balthazar Castiglione portréja.

A széles néptömegek kulturális nevelésében fontos szerepet töltenek be a múzeumok, amelyek lehetővé teszik a művészeti hagyományok megismerését, értékelését. Ezt a célt szolgálják az állandó múzeumi kiállítások mellett az ideiglenes és vándorkiállítások. Míg az előbbi kettő a múzeumok felé tereli a dolgozók érdeklődését, addig az utóbbi az üzemi klubok és kultúrothonok keretén belül teremti meg a kapcsolatot a tömegekkel.

Az aradi múzeum képzőművészeti osztálya által rendezett vándorkiállítások között említésre méltó a Drágási-í múvelődési otthonban megnyitott „Képek a reneszánsz festészetének kiváló alkotásaiból” című színes reprodukciós kiállítás. A kiállítás célja megismertetni a látogatókkal a nagy művészettörténeti korszak egyes kiváló alkotásait, bemutatni azokat az alapvető változásokat, amelyeket az újkor első nagy művészeti stílusa, a reneszánsz a festészet terén elért.

Ez utóbbi közül különösképpen ki kell hangsúlyoznunk a reneszánsz alapvető és leglényegesebb

újítását, mely közel hozza az emberhez a művészetet. Az elérhetetlen magasságban trónoló szentek helyébe barátságosan mosolygó földi lények kerülnek, mögöttük pedig teljes pompájában bontakozik ki a természet, a táj szépsége. A festményeken megváltoznak az arányok, megszűnik a merev, földöntúli nyugalom, a képekbe belépődik a mozgás, a jelenetek eseményeszerűvé válnak. A kiállított képeken korabeli reneszánsz polgárok élnek a maguk mindennapi életét. A kor nagy felfedezése a perspektíva, a mélység, a távolság érzékeltetése, visszatükröződik a kiállított színes reprodukciókról. A reneszánsz festészetének alakjait már valódi tér öleli körül, a távoli figurák, tájak és épületek már kissé ábrázolásban jelennek meg, sőt még színik is világosabbá, elmosódottabbá válik, érzékelteti a távlat mélységét.

A reneszánsz festészetnek figurái — amint azt a kiállítás anyaga is igazolja — plasztikusak, néha szinte tapinthatóan adják a formáit. A női igurákat a szépség, kedvesség jellemzi, eltűnik róluk a megelőző korszak merev öl-

jární?

lón színeit hulladékok hevernek, a fal mellett körös-körül jelszavak feliratok foglalják el a helyet.

A Köztársaság után nem volt szerencsénk, de azért kérdezzük meg a Vörös Triko gyári fiatalokat is. Keressük fel őket munkahelyükön.

— Szeret a klubba jární? — COSMA SABINA, az esztrád-

együttes tagja szívesen megy el a próbákra, a klub mellett működő könyvtárban az új könyvek iránt érdeklődik.

PRIBAC SILVIA szöloénekes soha sem hiányzik a próbákról és ez meg is látszik fejlődésén.

KELEMEN DOINA a KISZ titkár helyettese így nyilatkozik:

— Az itt dolgozó fiatalok közül mintegy kilencvenen a középiskola esti tagozatának tanulói. Többen vidéken laknak és naponta utaznak, mások viszont családanyok. Szép számmal akadnak azonban olyanok is, akik bőven rendelkeznek szabadidővel. Sajnos, mindez ideig nem tudtuk elérni, hogy a próbákban kívül, látogassák a klubot, amely sakk- és asztalitenisz játékokkal, olvasóteremmel rendelkezik.

Ha a „szeret a klubba jární” — kérdéseinkre kapott válaszokat összegezzük, úgy bátran állíthatjuk: igen, a fiatalok túlnyomó többsége szereti klubját, szívesen keresi fel, nélküle hiányos lenne mindennapi élete.

LENGYEL HELEN

Izelítő a reneszánsz nagymestereinek alkotásaiból

sát tulajdonítják) és követőjének, Hans Memlingnek kiváló portréi a kiállítás legszebb alkotásai közé tartoznak.

Id. Pieter Brueghel (1515—1569), akinek neve elé a „paraszt” jelzőt szokták tenni (mivel háziapja parasztjának életét, munkáját, ünnepeit és szenvedéseit festette meg) a kiállításban a „Parasztánc” című rendkívül eleven és kompozíciójával ragadja meg a látogató figyelmét.

A kiállítás változatos anyagának utolsó alkotásai a német reneszánsz nagy mestereinek, Albrecht Dürernek, Lucas Cranachnak és Hans Holbeinnak művészetéről beszélnek. Mindhárom festő művészi arcképekkel gyönyörködött a látogatók. Ezek közül különösen a német reneszánsz legnagyobb egyéniségének, Hans Holbeinnak (1497—1543) választékos beállítású, magas rajztudású és finom festői szíre valló portréi maradnak felejthetetlenek.

A kiállítás, melynek gazdag anyagát csak részben sikerült ismertetnünk, jelenleg a Drágási múvelődési otthonban várja a látogatókat. Lehetőség nyílik a tömegeknek a haladó művészi hagyományok megismerésére.

FERENCZ IRMA

Id. Pieter Bruegel: Parasztánc

léptek be a blokkház kapuján. Tudták, hogy a lakásban Ince főorvos lakik, s feleségének, a karsu kis nőnek a neve Ella. Két gyermekük van: a szép, tizenhét éves Julia és egy kamasszfiuk, akit mindenki Pubinak szólított. Pubit elvisehettelenül nevelésnek tartották, Juliát szerették, s igazgatótanálgahtatták, hogy Gyuri jegyzie el, vagy az a magas szeműveges tanársegéd, aki szintén járt a házhoz.

Incék sokat dolgoztak — az asszony mérnök volt egy gyárban —, de szerették a vidámságot, a társaséletet, s havonta többször is vendégeket fogadtak. Ilyenkor néha két-három gépkocsit is parkolt a blokk előtt. A Gyurié (azaz Gyuláé, mert Gyula főgyász volt, öccse pedig csak

myrrha illatot. Néha kicsit össze is veszték, mert például Eteleka azt mondta:

— A sültet panírozzák, érzem. — Egészen sütik ki. A multkor panírozták. Miért adnak ma is ugyanazt?

— Miért ne adnák? A multkor is a Gyuri kedvéért panírozták. Gyuri így szereti, háromszor vett belőle, hiszen láttuk!

— Ne hidd, hogy a Gyuri kedvéért csinálnak valamit! Gyulának kedvesked, mert az már befutott, szegény Gyurival a kutyája se törődik.

Most Eteleka félénken megkérdezte:

— Mi nem süthetnének egyszer ilyet?

— Elment az cazed — rivált rá Anna —, a te kolesterinédél? Meg az én cimmel? Nem megmondád, a diszpenzáriban, hogy csak keveset, semmi zsir, hus alig, sóltan étrend? Talán haljak meg most, amikor felemeltem a nyugdíjamat, a te kedvedért?

Eteleka riadtan elhallgatott, tovább ült az ablaknál és nézte Incéék kivilágított szobáját, ahonnan feljűk áradt a barátok nevetése, a zene, a fiatalság, a beszélgetések — az élet, a mozgás egész gyönyörűsége. Es csak ült, ott lélegzettelviszfojtva az ablak mellett, mint szombat délutánonként a színházban, mindig az alsóerkély első sorában, szemüket mereven előreszegették a fényes ablakok felé, míg vén falórájuk rekedten sorra elkongatta a negyedórákat. Az idő mult, s ők csak ülték elbűvölten, mindenről megfeledkezve, s már nem is érezték, hogy öreg testük fáradtan kívánczik alvás után.

MARTON LILI:

AB-LA-KOK

egyetemista és teniszbajnok), orvosoké, s egy színészházaspáré. Julia-napon volt a legnagyobb vacsora, hogy ilyenkor Anna és Eteleka székeket vittek az ablak mellé, valósággal oda költöztek, ott itták meg esti kávéjukat, s úgy érezték: egészen részt vesznek az eseményekben. Ekkor már koradélután megkezdődött a munka a könyvházban — a nyitott ablakon át mozsártörőkopogása, huspottolás a dióről hangja szűrődött át hozzájuk. Incéék és Julia nagy kósárral jöttek haza az élelmiszerboltból s ők találgatták, hogy mit is vehettek? Sajt és hideg húsok, olajbogyó és halikra — ebből állt a hideg büfé, amikor táncoltak. Különösen Etelekának volt remek orra, csalhatalan s becsaphatalan, mintha a természet itt pórt volna a fülén ejtett sérelmet. Megállapította, hogy sült lesz vadas-szösszal, mert tisztán megérezte a babérlevél és a bors fűszeres illatát. Anna is szaglászott aromákat, drága illatokat kutattva a levegőben, mint valami furcsa, öreg pogány papnő a

gyeretemista és teniszbajnok), orvosoké, s egy színészházaspáré. Julia-napon volt a legnagyobb vacsora, hogy ilyenkor Anna és Eteleka székeket vittek az ablak mellé, valósággal oda költöztek, ott itták meg esti kávéjukat, s úgy érezték: egészen részt vesznek az eseményekben. Ekkor már koradélután megkezdődött a munka a könyvházban — a nyitott ablakon át mozsártörőkopogása, huspottolás a dióről hangja szűrődött át hozzájuk. Incéék és Julia nagy kósárral jöttek haza az élelmiszerboltból s ők találgatták, hogy mit is vehettek? Sajt és hideg húsok, olajbogyó és halikra — ebből állt a hideg büfé, amikor táncoltak. Különösen Etelekának volt remek orra, csalhatalan s becsaphatalan, mintha a természet itt pórt volna a fülén ejtett sérelmet. Megállapította, hogy sült lesz vadas-szösszal, mert tisztán megérezte a babérlevél és a bors fűszeres illatát. Anna is szaglászott aromákat, drága illatokat kutattva a levegőben, mint valami furcsa, öreg pogány papnő a

— Biztosan — felelte Eteleka —, ha soká maradnak, mindig beviszi.

Gyula csakugyan bevitté a garázsa, majd bement Incéékhez, akiknek az ablakai a földszinten szembenéztek Annáék két csipkefüggönyös ablakával. Aztán sorra érkeztek a vendégek, nők és férfiak, fiatalok és öregebbek, majd nem érkezett több senki.

Tudták mindent e földszinti lakás lakóiról, bár nem ismerték őket személyesen és sohasem

